

den af ham nævnte Maade at behandle det told-frie Salt paa skulde kunne træde i Stedet for de nugældende Bestemmelser i vor Goldlovs § 18, men at disse to Fremgangsmaader maatte anvendes jevnfides. Men det ærede Medlem vil ogsaa forstaa, at selv om man kun følger den af ham foreslaaede Behandlingsmaade med Hensyn til det Salt, der skal anvendes til Kreaturfodring, bliver Spørgsmaalet alligevel, om ikke det Salt, der særlig tilsmudsjes i den Tanke saa kun at kunne anvendes til Kreaturfodring, dog ikke ved visse Behandlingsmaader kunde gøres tjenligt til anden Brug som Salt, der efter den bestaaende Lovgivning ikke er fritagen for Gold. Dette er Banskfeligheden. — Der er fremkommet enkelte Uttringer fra ærede Talere, der muligvis kunde forstaaes saaledes, som om det foreliggende Lovforslag skuldes en særlig Interesse for større Fabrikanter, Konfortier, eller hvilken Betegnelse man nu har givet dem. Jeg kan forstikke, at dette ikke i fjerneste Maade er Tilfældet, og jeg haaber, at en saadan Forstikning egentlig vil være oversflødig. Jeg skal være villig til paa ethvert Punkt at yde min Medvirkning til, at saadanne Ubilligheder i vor nuværende Goldtarif som de, der her ere Gjenstand for Behandling, blive afhjulpne saa hurtig som mulig, saa snart de komme til min Kundskab, uden Hensyn til, hvem der nærmest kunde siges at være interesseret i, at Forandringen bliver foretaget.

Tauber: Jeg er den høitærede Minister meget taknemlig for den sidste Udtalelse, han fremkom med. Den høitærede Minister har stillet det Spørgsmaal fuldstændig rent og klart, som vi have at afgjøre ved Afstemningen over denne Lov, og det er, hvorvidt vi ville tiltræde en stykkevis Reform i Grundsetningen, eller hvorvidt vi fremdeles ville fastholde det Standpunkt, vi hidtil have indtaget, nemlig, at der skal finde en almindelig Goldreform Sted. Dette er aldeles rigtigt, og det er dette Spørgsmaal, vi ville komme til at afgjøre ved denne Lov. Men Spørgsmaalet foreligger ikke en Gang fuldstændig klart for os endda, thi vi have endnu ikke faaet at vide, hvilke stykkevisse Reformen den høitærede Minister agter at byde os; dette har han ikke indlådt sig paa at omtale. Dette skal jeg imidlertid aldeles se bort fra, og holde mig til Spørgsmaalet, saaledes som den høitærede Minister selv betegnede det, nemlig, at vi ved denne Lov have at vælge imellem, om vi ville slaa ind paa den Vej, som den ærede Minister har betegnet os, eller om vi ville blive

paa den gamle Vej. Naar Sagen staa saaledes, da vil jeg for mit Vedkommende ikke kunne være med til at sende denne Lov over til det andet Thing (Stemmer: Den er kommen derfra), eller til endelig at vedtage den, men derimod vil jeg stemme for Sagens Overgang til 3die Behandling i den Forventning, at hele Goldspørgsmaalet vil komme til en fuldstændig Reform.

Klein: Det synes, som om man fra alle Sider indrømmer, at det Lovforslag, hvormed vi i dette Dieblik forhandle, i og for sig maa erkendes for at være rigtigt og billigt; selv fra deres Side, som have udtalt sig imod Lovforslaget, synes man villig til at erkende, at Billighed taler for at foretage den Forandring i den almindelige Goldlovgivning, hvormed der her er Spørgsmaal. Fra andre Sider har man brugt stærkere Udtryk, idet man har stemplet det som en Uretfærdighed, naar man lod den Bestatning vedblive, som der her er Spørgsmaal om at hæve. Dette have nu vel ikke Alle villet erkende, men Alle have som sagt indrømmet, at det maatte siges at være ubilligt ikke at foretage den Forandring, hvormed der her er Spørgsmaal. Man indrømmer nemlig, at det er ubilligt at kræve Gold af et Produkt, der bruges til at fremvirke et Fabrikat, som kan indføres uden Gold her i Landet. Ligeover for denne almindelige Betragtning, at Billighed i høi Grad taler for denne Lov, har man ikke destomindre gjort to Indvendinger. Den ene er den mere almindelige, ja, jeg kunde fristes til at sige, den halv politiske Betragtning, at man ikke skulde fremme dette lille Lovforslag, fordi det kun gaar ud paa at reformere Goldlovgivningen paa et enkelt Punkt. Man frygter for, at man ved saaledes at fremme en enkelt Reform paa dette Omraade skulde skyde den almindelige Reform af Goldlovgivningen, hvortil man mener, at der er en saa stor Trang, langt ud i Fremtiden. Lige over for denne Anskuelse vil jeg imidlertid tillade mig at udtale en anden, den nemlig, at hvis man virkelig af Hjertet ønsker en Reform af Goldlovgivningen, da vilde man langt lettere komme ind paa den Vej ved overhovedet at begynde paa Noget. Jeg er overbevist om, at det ene Skridt vil føre det andet med sig; men naar man stiller sig saaledes, som det før blev udtalt af den høitærede Finansminister, at man vil have Alt eller Intet, saa er jeg meget bange for, at Resultatet kunde blive, at man fik det Sidste. I ethvert Tilfælde forekommer det mig, at man ikke kan